

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

“Aš nežinau kitų pranašumo požymių, išskyrus gerumą.” (L. van Bethovenas)

Galime turėti didelę mašiną, didelę piniginę ir didžiausią namą, bet – koks viso to džiaugsmas ar gyvenimo grožis, priklauso nuo tavo širdies – mažytės arba didžiulės širdies, kurią turime. Širdis, tas mūsų vidus – tai tikrai yra ta vieta, kur viskas juntama ir pajuntama, tos durys į save, į kitus ir patį Kūrėją. Jei jos mažos, tuomet nedaug kas gali ten patekti... Nebent tai, kas turi didelį atkaklumą – gėrio ar blogio veidu. Ir tu žvelgsi į visus su džiaugsmu arba pykčiu, nuolat klausdamas savęs: “Kas tai? Kur aš?”.

Todėl taip svarbu turėti atvertas savas vidines širdies duris... Plačiai. Tarsi savo gyvenimą. Ir mylinčių svečių aplankytiems, iš jų taip pat išmokti būti tokiais - mylėti ir priimti. O jei kažką mylėti kol kas nemokame, tai bent jau neaugti nemeilėje. Negerumas, kurį taip pat juntame, yra juntamas kaip liga ar virusas, kas naikina mus ir verčia užsirakinti, kaip ir su savo vidum ir širdim... Neikim su tokia liga niekur. Nei pas vieną... Ir nepriimkim tokio viruso į save...

Norime gyventi šviesiame pasaulyje, kur visi arba draugai. Kiekvienas turime savy gėrį, su juo norime gyventi. Norime gyventi spalvotame, šiltame, gerumo pasaulyje. Taip įmanoma tik matant spalvas ir juntant gyvenimo gražumą, kas yra visų trokštama, o ne priešiška. Jei norėtume pabandyti suprasti priešiškumo atsiradimo mazgelius, – atrastume, kad ten nieko gero, – puikybės ar skausmas... O jei širdis gera, tuomet – tai gerumo ir stiprybės namai. Tai vieta, kuri visada pagelbės, padės ir palaikys. Tokia širdis – kaip magnetas traukia... Ir, tai, ką kasdien auginame, – sotina, praturtina visus. Turbūt neįmanoma mylėti ar taip pasotinti visus... Bet tuos, kurie šalia – galim...

*“Štai aš
Viešpaties tarnaitė,
tebūna man,
kaip Tu pasakei.”*

Lk 1, 38

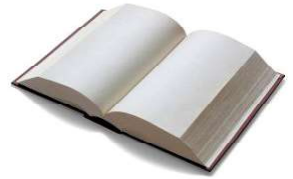
ŠIO SEKMADIENIO MIŠŲ SKAITINIAI

Mch 5, 1–4a; Ps 79, 2–3. 15–16. 18–19; Žyd 10, 5–10

Psalmės atliepas

O Dieve, pastatyk mus ant kojų!

Tenušvinta veidas Tavas, ir mes išgelbėti būsim!

Evangelija pagal Luką (1, 39–45)

Tomis dienomis Marija susiruošusi skubiai iškeliavo į Judėjos kalnyno miestą. Ji nuėjo į Zacharijo namus ir pasveikino Elzbieta. Vos tik Elzbieta išgirdo Marijos sveikinimą, jos įsčiose šoktelėjo kūdikis, o pati Elzbieta pasidarė kupina Šventosios Dvasios. Ji balsiai sušuko: „Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų ir palaimintas tavo įsčių vaisius! Iš kur man ta garbė, kad mano Viešpaties motina aplanko mane?! Štai vos tik tavo pasveikinimo garsas pasiekė mano ausis, šoktelėjo iš džiaugsmo kūdikis mano įsčiose. Laiminga įtikėjusi, jog išsipildys, kas Viešpaties jai pasakytą“.

Evangelijos komentaras:

Marija ir Elzbieta gerai žinomos Evangelijos skaitytojui, ir dabar jos kartu susitinka su dideliu Dievo prisilietimo bagažu. Angelo pažadai abiems pildosi, dėl to jos skuba viena pas kitą. Dievo patirtis vienija žmones. Jos šloviną Dievą: Elzbieta, pranašo Jono motina, o Marija, Jėzaus motina, – abejos dideliuose Dievo darbuose.

Jau pasveikinimo metu kūdikis Jonas šokteli, nes jis gal atpažįsta savo Mesiją ir Jo motiną. Turbūt, dar negimęs, Jonas atpažįsta Kūdikio, esančio Marijos įsčiose, Mesijaus didybę... Jau vien galvojant apie natūralius dalykus, kyla susižavėjimas tuo, ką kūdikiai jaučia, išgyvena, savo ateitį kuria dar negimę. O juk Jonui maždaug šeši mėnesiai nuo prasidėjimo, o Jėzui – vos kelios dienos!

Elzbieta, kaip pranašė, Dvasios įkvėpta tvirtai įsišaknijus Izraelio religinėje patirtyje aiškina laiko ženklus. Ji balsiai sušuko, suriko – žodžiai turbūt buvo (ir yra) visų girdimi. Tai dvigubo palaiminimo žodžiai: Marijai ir kūdikiui Jėzui.

Kiekvienas palaiminimas yra linkėjimas ir Dievo meldimas, kad palaiminami visada pasiliktų Dievo galingoje globoje. Psalmėje skaitome: „Laimingas, kas VIEŠPATIES įstatymu džiaugiasi ir šnabžda jo mokymą dieną ir naktį“ (Ps 1). Šie žodžiai labai tinka Marijai. Ji yra palaiminta, nes priėmė Dievo žinią ir pagal ją eina tikėjimo keliu. Dabar Marija yra Viešpaties (kyrios) motina, netgi „mano Viešpaties motina“. Ir tai žodžiai vyresnės giminaitės. Sunku rasti būtų eiliniuose giminės santykiuose tokį didelį pasitikėjimą, kokį parodė Elzbieta Marijai. Elzbieta tikrai kalba Dievo vardu. Įdomu, kad Marija yra jau motina dar tik kelioms dienoms nuo kūdikio prasidėjimo.

Gyvenime nėra atsitiktinių susitikimų. Pasaulis kaip dykuma, kurioje kiekvienas susitikimas yra gyvybės ženklas. Susitikę žmonės sužino, kur kita oazė, kokie pavojai ateityje laukia, susitikę žmonės pasidalija kažkuo labai svarbiu. Šios dienos moterų susitikimas yra mums gyvybiškai svarbus.

Ir šis palaiminimas skirtas taip pat mums. Kuomet kiekvienas iš mūsų ištariame „taip“ Dievui, Jo valiai, nešame palaimą savo aplinkai ir visai žemei. Juk viskas prasideda nuo mažų dalykų. Jei savo kasdienybėje apsisprendžiame už gėrį, nepalikdami vietos blogiui, kuriame Dievo karalystę savo aplinkoje.

Šiandienos evangeliją dar galime drąsiai pavadinti – Susitikimo Evangelija. Lukas mums pasakoja ne tik apie dviejų moterų – motinų susitikimą. Čia taip pat susitinka Mesijas ir Jo skelbėjas. Susitinka Dievas ir žmogus. O susitikimo vieta labai paprasta ir žemiška, tai – žmogaus kasdienybė.

Esame drąsinami nebijoti atsiliepti į kvietimą susitikti su Dievu kasdienybėje ir tarti Jam „taip“. Tad ne tik ausimis išgirskime džiugią žinią apie Dievo Sūnaus gimimą, Jo norą būti kartu su mumis, bet tegul mums visas vidus suspurda nuo šios žinios!

JĖZAUS LAIŠKAS

Kaip jūs visi jau žinote, artinasi mano gimtadienis...

Kiekvienais metais mano garbei surengiama didžiulė šventė, tad manau, kad ir šiais metais ši šventė dar sykį įvyks.

Šiuo laikotarpiu visi skuba pirkti, ieško dovanų, mirga daugybė reklamų televizijoje, radijuje bei laikraščiuose - visa tai palaipsniui vis garsiau skelbia, jog mano gimtadienis artinasi. Iš tikrųjų gera žinoti, kad bent kartą metuose, kai

kurie žmonės galvoja apie mane. Tačiau pastebiu ir kita dalyką: laikui bėgant žmonės, rodos, vis sunkiau beatsimena šios šventės priežastį. Šeimos ir draugai susiburia kartu maloniai praleisti laiką, bet jau ne visada žino, ką švenčia...

...Atsimenu, kaip praeitais metais mano garbei buvo suruošta didžiulė puota. Valgomojo stalas buvo nukrautas skaniausiais patiekalais, pyragais, vaisiais ir saldumynais. Kambaryje buvo nuostabios dekoracijos ir gausybė ypatingai supakuotų puikių dovanų. Bet žinote, ką? Aš nebuvau pakviestas... Niekas manęs neatsiminė ir niekas neatsiuntė kvietimo. Šventė buvo mano garbei, bet kai ta didinga diena atėjo, mane paliko lauke ir prieš pat nosį užtrenkė duris... O aš vis tik norėjau būti kartu su visais ir pasidalinti vaišėmis.

...Kadangi nebuvau pakviestas, nusprendžiau prisijungti prie švenčiančiųjų tyliai, kad niekas manęs ir nepastebėtų. Įsitaisiau kamputyje ir stebėjau. Visi gėrė, valgė, krėtė kvailystes ir juokavo. Praėjo nemažai laiko. Galiausiai atėjo tas storas žmogelis su balta barzda ir ilgu raudonu drabužiu. Jis nesustodamas juokėsi: „Cho cho cho!“, po to atsisėdo į krėslą, o visi vaikai bėgo prie jo ir šaukė: „Kalėdų senelis! Kalėdų senelis!“, tarsi šventė būtų buvusi jo garbei... Vidurnaktį visi pradėjo sveikinti vienas kitą ir glėbesčiuotis. Plačiai ištiesiau savo rankas ir laukiau, kada kas nors ateis manęs apkabinti. Ir... žinote, ką... niekas pas mane neatėjo. Staiga jie visi ėmė keistis dovanomis ir su didžiausiu įkarščiu vieną po kitos jas išvynioti. Kai viskas jau buvo išpakuota, pažvelgiau, ar neliko netyčia vienos dovanėlės ir man... Ką jūs jaustumėte, jei jūsų gimimo dieną visi keistųsi dovanomis, o jūs, tas, kurio gimimo diena, negautumėte nė vienos?

Galiausiai galutinai supratau, kad šiame vakarėlyje nebuvau nei laukiamas, nei trokšamas, ir tyliai išėjau.

...Kiekvienais metais tai vis labiau ir labiau pasireiškia. Žmonės atsimena tik tai, ką geria ir valgo, kokias dovanas gavo, o apie mane jau nebegalvoja niekas, nors švenčia mano gimtadienį...

Norėčiau, kad per šių metų Kalėdų šventės pakviestumėte mane ateiti į jūsų namus. Norėčiau tikėtis, kad prisiminsite, jog daugiau kaip prieš 2000 metų aš atėjau į pasaulį, kad jums padovanočiau save ir galutinai jus išgelbėčiau iš piktojo žalčio apgavystės pasekmių. Šiandien aš tetrokštu vieno: kad jūs VISA ŠIRDIMI tuo tikėtumėte ir to nepamirštumėte tame švenčių triukšme.

Tikiuosi, kad šiemet jūs manęs nepamiršite. Paskleiskite šią žinią kuo plačiau – visiems žmonėms, kuriuos pažįstate. Visą amžinybę būsiu jums už tai dėkingas.

Labai stipriai jus myliu ir bučiuoju – Jėzus...

Jėzaus Gimimo (ŠV. KALĖDŲ) šventimo tvarka

Šlienavos bažnyčioje:

- Kūčių vakaro Eucharistija – 21 val.
- Kalėdų dienos Eucharistija – 12 val.
- Antros Kalėdų dienos Eucharistija – 12 val.

Viršužiglio bažnyčioje:

- Kalėdų dienos Eucharistija – 10 val.

*Planuokime, susirinkime, švęskime Dievo Sūnaus Jėzaus Gimimą!
Savo namuose su savais; savo namuose – Bažnyčioje, su saviškiais
bendrame jausme ir tikėjime; savo aplinkoje su visais krikščionimis!*

Kalėdinis paštas bažnyčiose

Šlienavos ir Viršužiglio Bažnyčios kviečia iki šv. Kalėdų rašyti laiškus, sveikinimus vienas kitam. Bažnyčioje rasite laiškam skirtą dėžutę, taip pat (norintiems rašyti bažnyčioje) atvirutes, vokus, rašiklius. **Ant voko nepamirškite užrašyti adresato vardo ir pavardės!**

Labai gera gauti laišką! Tad ir rašykime! Laiškus gausime per šv. Kalėdas.

Kalėdaičiai

Kalėdaičius (duoną), kuriais savo šeimose dalinsimės švęsdami Jėzaus gimimą, galime įsigyti bažnyčioje arba pas kleboną namuose.

Ši kalėdinė, kūčių stalo duona (dar mes liaudiškai vadiname *plotkelėmis*), yra pagrindinis Kūčių valgis. Plotkelės dalinimės, mes dalinamės pačio Dievo dalinimusi su mumis. Jis pasidalino su mumis savo Sūnumi. Dalindamiesi, mes tai liudijame ir džiaugdamiesi švenčiame.

Ši duona nėra pardavinėjama! Ji dalinama bažnyčioje dovanai. Visos Jūsų aukos, kurias Jūs skiriate bažnyčioje, yra tik Jūsų pačių asmeninis sprendimas (kas nėra būtina!).

“Carito” akcija “Gerumas mus vienija”

Kiekviena Advente, “Caritas” organizuoja savą gerumo akciją. Šiame Advente, dalyvaudami šioje akcijoje, paremsime Gliniskų šeimą, pagelbėsime jų sūnui Adrijanui. Ačiū Jums!

Klausimai ir atsakymai apie krikščionišką mūsų gyvenimą – ALFA KURSAS

Šlienavos parapijos namuose, sekmadieniais, po 13 val. Eucharistijos šventimo vyksta ALFA KURSAS. Vedėjas: Vytautas Salinis. Kviečiame visus!

2025 METŲ, JUBILIEJAUS MALDA

Tėve, kuris esi danguje, tegul tikėjimas, kurį mums davei per savo Sūnų Jėzų Kristų, mūsų brolių, ir meilės liepsna, Šventosios Dvasios išlieta mūsų širdyse, pažadina mumyse Tavo Karalystės atėjimo palaimingąją viltį.

Tegul Tavo malonė mus perkeičia, kad taptume darbštūs Evangelijos sėklų augintojai, ir jos perkeistų žmoniją bei visatą su pasitikėjimu laukiant naujo dangaus ir naujos žemės, kai įveikus blogio jėgas amžiams bus apreikšta Tavo šlovė.

Tegul Jubiliejaus malonė atgaivina mumyse, Vilijos piligrimuose, dangiškųjų gėrybių troškimą ir teišlieja ant viso pasaulio mūsų Atpirkėjo džiaugsmą bei ramybę.

Tau, amžinai palaimintasis Dieve, tebūnie gyrius ir šlovė per amžius. Amen.

popiežius PRANCIŠKUS

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB “Swedbank” bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.